

Ferenczi Tihamér üzenetei

Egy csokor vers: minden soruk virágok illatával, erdők-mezők színeivel ékes. A költemények olvasásakor a látássérült alkotóval együtt hajolunk közelebb a fűszálakhoz, vele hallgatjuk a madárdalt, vele örülünk az élet apró örömeinek, az arcunkat simogató napsugárnak. Merthogy a költő beenged bennünket a maga világába: szikár verseiben elmondja, milyen az élet takaréklángon, de arra is megtanít, hogy a békesség, a csend állandó társunk lehet: *Virágok / mihaszna zajától / magányomba / visszahullva / megváltás / örülni szorongva / a csend szavának / újra s újra, s hogy az Idő / végtelen térbe / terebélyesedő / remény.*

A versek tömörségükkel fogják meg az értő olvasót: Ferenczi Tihamér távirati stílusban fogalmaz olyan évekről és halálokról, amelyekről a hétköznapiakon, amikor két végéről égetjük a gyertyát, nemigen veszünk tudomást. Pedig *Elfogynak* című versének részlete akár reveláció is lehetne: *A jelent élem / csodálkozva: / milyen egyszerű az élet.*

A költő üzenetei elgondolkodtatók, napokig hordozzuk őket, merthogy lelkünknek szólnak. Jobbá válunk tőlük.

Füzesi Magda

FERENCZI TIHAMÉR • ÜZENET

ÜZENET

*Válogatás a költő életművéből
80. születésnapjára*